

РЕШЕНИЕ

№ 3596

гр. София, 11.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5475** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. Г. П. от гр. С., подадена чрез А. А срещу решение, постановено в открито заседание на 03.06.2010 г. по наказателно от административен характер дело № 2048/2010 г. на С Районен Съд – Наказателно отделение, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 141603 от 17.12.2009 г, издадено от заместник – началника на отдел „Пътна полиция” – С..

С посоченото НП на касатора е наложено административно наказание „глоба" в размер на 100 лева, на основание чл. 179, ал.2, във връзка с чл. 179, ал. 1, т.5, предл. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и са му отнети девет контролни точки на основание чл. 3, ал.1, чл.4, ал. 1, т.7 и ал. 2 от Наредба Из-1959/27.11.2007 г.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не взема становище по същата.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което

решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя и другия участник в ПТП – то свид. Карамитев. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че автомобила, управляван от жалбоподателя, не е пропуснал движещия се в съседната лента с предимство лек автомобил, вследствие на което е възникнало ПТП между двата автомобила.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 141603/20.11.2009 г., връчен на П., който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото няма данни, по какъв начин решението на СРС да е съобщено на П., поради което следва да се приеме, че подадената на 21.06.2010 г. /вх. 19489/ жалба е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На първо място следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, решението на първоинстанционния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс, т.е. като основания за оспорване могат да се сочат тези, предвидени в чл. 348 от НПК, но не и тези в чл.209 от АПК. В тази връзка наведеното касационно основание “необоснованост”, което не е между основанията предвидени в чл. 348 НПК, не следва да бъде обсъждано.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и свидетел, очевидец на нарушението и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са

наведени бланкетни оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Неоснователно е и твърдението, че АУАН е следвало да бъде съставен в присъствието на двама свидетели. Константна е съдебната практика по прилагането на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Съставянето на АУАН само в присъствието на един свидетел не е съществено нарушение на административно производствените правила, стига нарушението да е установено по категоричен начин и да са налице данни за самоличността на извършителя и неговата вина.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение, постановено в открито заседание на 03.06.2010 г. по наказателно от административен характер дело № 2048/2010 г. на С Районен Съд – Наказателно отделение, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 141603 от 17.12.2009 г, издадено от заместник – началника на отдел „Пътна полиция” – С..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.